

2016 NAGYBÖJT HÍRLEVÉL

Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága

A Szent Negyvennap felkészülés a húsvétra. Meghívás, hogy ünnepeljük Jézus halálát és feltámadását: magát a megváltó Jézust; meghívás, hogy mi is legyünk készek Vele meghalni a bűnnek, önzésünknek, s Vele folytatni a megváltás művét - kiegészíteni testünkben, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből, embertársaink javára.

A rózsafüzér fájdalmas titkai alapján készítettünk egy lelki tervet a nagyböjt hat hetére. Hétről hétre ismerkedünk egy-egy titok üzenetével.

Minél teljesebb odaadással éljük a Szent Negyvennapot, annál inkább kell átmennünk kisebb nagyobb meghalásokon (nagypéntekeken) s annál teljesebben fogunk egyesülni húsvét titkával: az értünk meghalt, s halálában is a feltámadást hordozó Jézussal. Annál inkább tapasztaljuk

a Lélek kiáradását saját lelkünkbe és másokéba. S annál bensőbben élhetjük meg megváltottságunk örömét!

Így készülünk fel jól a húsvét ünnepére - és egy húsvéti keresztény életre: arra, hogy életünkben folyamatosan uralkodjék a feltámadás titka, és a hála azért, hogy meg vagyunk váltva.

Tibor atya

A KÍSÉRTÉS ÉS AZ ELLENJAVALLAT

A húsvéti előkészületünkben Jézust állítja eléink az Egyház, egy nagyon is emberi oldaláról, amint kísértést szenved a sá-
tántól. A nagyböjtben nekünk is szembe kell néznünk azzal, hogy mi is ki vagyunk téve a kísértéseknek. A sátán három lényeges dologgal kísérti meg Jézust, (Lásd: Máté evangélium 4.1-11.)

Az első kísértésben a kövek kenyérré változtatására csábítja a napok óta nem étkező Jézust a sátán. Itt általánosságban fogalmazva arról van szó, hogy az ember maradéktalanul elégítse ki a különböző ösztöneit. A minket körülvevő XXI. századi európai környezet minden erejével erre biztat a reklámok, az igénytelen filmek által: éljük ki ösztöneinket, élvezzük az életet, mert azért van. És különben is senki sem tilthatja meg, mert ehhez már csak jogunk van. Ami a legfélelmetesebb, hogy a jelenlegi gyerekek túlnyomó többsége ebben a szellemben nevelkedik. Erre a kísértésre adja az Egyház az ellenszerét, a böjtöt: *"Nemcsak kenyérrel él az ember"* - nemcsak ösztönökből áll az ember. A böjtölésben - aminek leggyako-

ribb formája az ételböjt (lehet a szemet, a fület, a szájat is böjtöltetni) - az ember megta-
pasztalja teremtettségét töré-
kenységét, s ez alázatra indítja Teremtője előtt, akinek létének minden percét köszönheti. Az ember test és lélek egysége, s amikor böjtöl, akkor mintegy testével imádkozik.

A második kísértés a hatalom kísértése, amikor a sátán Jézusnak adna minden földi országot, cserébe azért, hogy imádja őt. A hatalom ősi kísértés. A hatalomvágyban tulajdonképpen az ember végtelen utáni vágyának a sátán által félremanipulált változatát figyelhetjük meg. A végtelen utáni

vágy a hatalomban úgy jelentkezik, hogy az ember legyen az Isten. Mindenkin, vagy legalább minél több emberen uralkodjék. Magát tegye meg az őt körülvevő világ középpontjának. Az ellenszere ennek a kísértésnek az imádság: *"Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!"* Az imádságban az ember kapcsolatba lép Istennel és rádöbben, hogy nélküle semmi, és semmit nem tehetne. Előtte minden hatalom a porszemnél is kevesebbet ér.

A harmadik kísértés arról szól, hogy az ember vegye kezébe sorsát, s ha mégis baj van, Isten majd csak megsegíti. Ugorjon le Jézus a jeruzsálemi templom tetejéről, hisz az angyalok úgyis elkapják. A mérhetetlen önzés kísértése ez. Ma az ember félretolja ezt a csodálatos Isten által teremtett és neki ajándékozott világot és egy másik, saját maga által alkotott világot épít, mert meg van győződve róla, hogy ő jobbat tud csinálni. Amikor pedig baj van, akkor persze segítsen az Isten. Egyéni életünkben ez úgy jelentkezik, hogy senkivel és semmivel nem törődve éljük életünket, harcolunk a boldogságunkért, de ha baj van akkor rögtön

Istenhez fordulunk segítségért, akire megharagszunk, ha nem segít azonnal. Jézus válasza a kísértésre: *"Ne kísértsd Uradat, Istenedet!"* - hogy ő cselekedjen helyetted. Az Egyház a jócselekedeteket adja kezünkbe ezen kísértés ellenszereként, hogy másokon segítve, másokkal kapcsolatba lépve megtapasztaljuk, hogy boldogságunk egymáson múlik, hogy ezek az igazi értékek, melyekre Isten meghallgatja imánkat. Egy komolyan átélt nagybőjt meghozza gyümölcseit majd a húsvéti ünneplésben.

A rózsafüzér titkai

Ebben az évben a nagyböjt heteiben a rózsafüzér fájdalmas titkairól, kapunk egy rövid elmélkedést. A rózsafüzér át van szöve úgynevezett titkokkal, amelyek általában elmélkedésre alkalmas bibliai történetek. Áldásos lenne, ha az aktuális titokkal imádkoznánk minden nap egy tized rózsafüzért. Felajánlhatnánk ezt magyar hazánkért, engesztelésül a bűnökért...

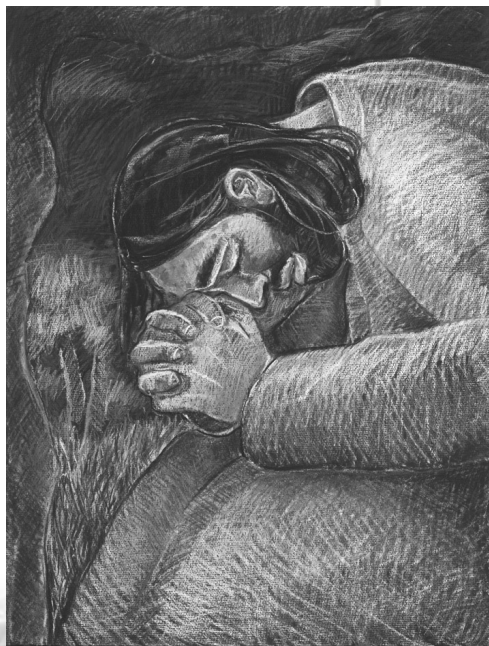
Egy luteránus lelkipásztor megkérdezte egyszer egy katolikus-tól. Hogyan lehet annyiszor elmondani az üdvözlégyet, tízszer, vagy akár 50-szer. Ezt a választ kapta: Szereti Ön a Szűzanyát? Amikor valaki szereti az anyját, szeretné neki több mint ötvenszer is elmondani: Szeretlek, szeretlek (Így imádkozzuk majd).

Kis Szent Teréz mondja: *"Istennem nincs másom csak a mai napom, hogy szent legyek."* Egy ilyen "kis útra" hív meg ez a nagyböjt.

1. hét: Jézus aki értünk vérrel verejtékezett

A titok gyümölcse: A bűnbánat Isten boldoggá akarta tenni Ádámot, ezért neki adta az édenkertet.

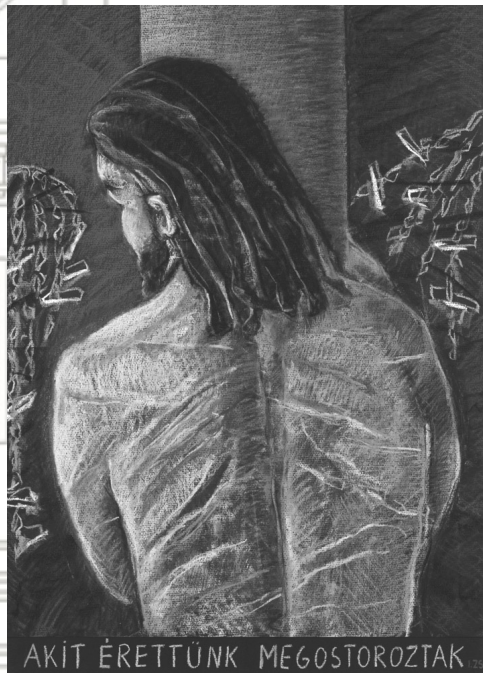
A rettenetes éjszakán, melynek boldogságunk a tétje, a második Ádám önként lép be a kínok kertjébe, átadja szívét, testét, lelkét, hogy kisajtolják belőle a gyógyulás olaját. „Legyen meg a Te akaratod” Isten akaratára összekeveredik szeretetével. Ez az egyetlen dolog amit meg kell őriznünk a szívünkben a megpróbáltatások, a betegségek, a szenvedések idején. Isten akaratához igazítani a mi akaratunkat, és szeretetéhez a szeretetünket.

AKI ÉRTÜNK VÉRREL VERITÉKEZETT

2. hét: Jézus, akit értünk megostoroztak

A titok gyümölcse: Érzékeink megtisztulása.

Isten megszentelte az ember testét, amikor saját szájával lehelt bele életet. Fiát azért küldte el hozzánk, hogy végleg megmentse a testet, nem pedig azért, hogy elpusztítsa. S mit teszünk mi Isten testével. Itt áll kiszolgáltatva a gyalázkodásnak és ütlegetésnek. Istenünk, Te mindent bölcsességgel és szeretettel alkottál meg, s azért

adtál nekünk testet, hogy szeressünk vele, hogy szereteted templomává tegyük. Add hogy Jézus megostorozott testének sebei, és Mária meggyötört szíve természetfeletti tisztaság forrásává legyenek számunkra. Esetleg jönnek majd testi fájdalmak, s ezt a fáradságot is, amely most fogott el, azonnal felajánlom, egyesítem Jézus szenvedésével, mert így sok értéke van.

3. hét: Jézus akit értünk tövissel koronáztak

A titok gyümölcse: A lélek alázata.

"Gyöngéd szeretettel koronáztál meg minket, s mi nap mint nap körülfontuk kíntörőnádát gögös cselekedeteinkkel és gondolatainkkal. Súlyos bünt követünk el, mert Isten helyett akarunk gondolkodni. Add meg nekünk, hogy alázatosan fejet tudjunk hajtani, ha bántás, vagy megaláztatás ér minket, hogy kiérdemeljük a tanítvány nevet. Mivel jönni fognak az erkölcsi és lelki fájdalmak is, felajánlom mindezeket ebben a titokban."

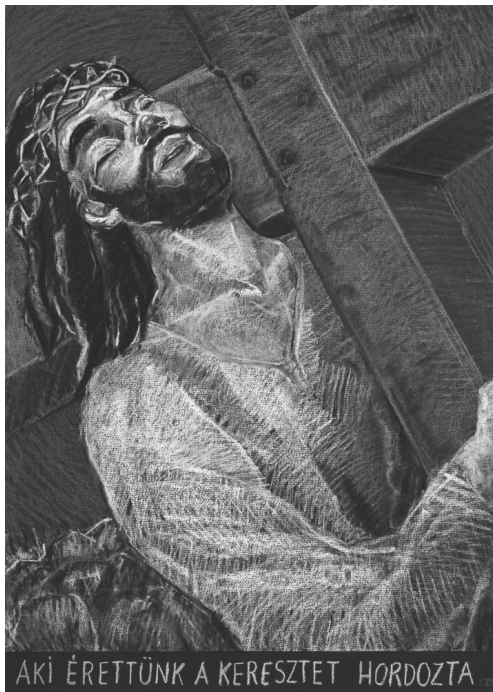
AKIŰ ÉRETTÜNK TÖVÍSSSEL KORONÁZTAK

4. hét: Jézus aki érettünk a kereszttet hordozta

A titok gyümölcse: Türelem a megpróbáltatások idején.

A jót és a rosszat megkülönböztető tudás fája az egész emberiség vesztét okozta. Jézus forró áhitattal öleli át a kereszttet, amely a szeretet tudásának a fája, s amely rengeteg ember szabadulására emeltetik fel. Maga Jézus lesz az Atya szeretetének látható gyümölcse mindenki számára. Itt megállunk egy kis elmélkedésre: Eljön majd az a nap, amely az én halálos

ítéletem lesz, egy nap, amelynek nem lesz többé lenyugvása ezen a földön... Mit kell akkor tennem? Azonnal elfogadni, mindjárt. S azt mondom Jézusnak: *"Amikor eljön az én halálos ítéletem. El akarom fogadni a halált, úgy mint Te. De hogyan? Amikor Te akard, ahol Te akard, elfogadom."*

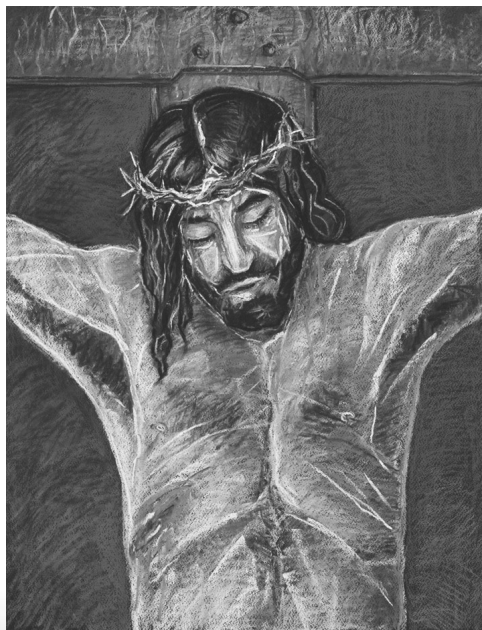
AKI ÉRETTÜNK A KERESZTET HORDOZTA

5. Hét: Jézus akit értünk keresztre feszítettek

A titok gyümölcse: A bűntől való irtózat.

A lándzsadöféssel nem egy elítélt halálát állapították meg, hanem Isten szívét nyitották ki,

hogy menedéket találjunk benne. Megnyílt egy ajtó, ami többé nem zárul be. A Mester otthont készített nekünk, hogy Vele együtt töltsük el a húsvéti lakomát. Mária karjában tartja gyermekének testét. Jézus az Atya kezébe ajánlotta lelkét, imádandó testét pedig anyja kezébe. Mária úgy sírt felette, mint ahogy ma az Egyházat siratja. Vigasztaljuk meg azzal, hogy egész lényünkkel átöleljük a dicsőséges keresztet. Ezt mondjuk a keresztre feszített jegyesnek: "Újraélesztalak, neked szentelem magam, szeretni akarlak!"

AKIT ÉRETTÜNK KERESZTRE TESZÍTETEK

Esküszöm neked.

*Ha szomorú vagy,
én fölszárítom a könnyeidet.*

*Ha elfog a rémület,
én eloszlatom a félelmeidet.*

*Ha aggodalmaskodsz,
én reményt nyújtok neked.*

*Ha össze vagy zavarodva,
én segítek,*

hogy megállj a helyed.

*És ha elveszettnek érzed magad
és nem tudod meglátni a fényt,*

*Én leszek a
te világítótornyod,
mindig fényesen ragyogva.*

*Ez az én esküm,
erre adom a szavamat,
amíg eljön a vég.*

Miért?

- kérdezheted tőlem ...

*Mert a barátom
vagy.*

Aláírás: ISTEN

Antoni de Melo

Az irgalmasság évében csatlakozzunk a pápa felhívásához:

Különítsük el jövedelmünk egy részét a szegények számára! Mit tanít erről az Egyház? - mit mondanak a statisztikák?

A világszegénység néhány hozzávetőleges adata 2014-ben:

1,3 milliárd a létminimum alatt (napi 1,2 dollár kb 300 Ft)

élők száma, akiknek

rendszeresen nincs mit

enniük. Ez az emberi-

ség 21%-a. 50.000

ember hal meg

naponta az éhség

miatt, közülük kb.

22.000 gyermek 5 éves

kor alatt. 10 millió gyer-

mek hal éhen évente, és

300 millió gyerek nem kapja meg

a szervezete fejlődéséhez

szükséges táplálékot. 9000 a

regisztrált hajléktalanok száma

Magyarországon.

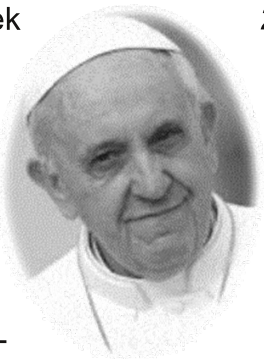
Az egyház tanítása:

„Minden keresztény személy és közösség arra hivatott, hogy Isten eszköze legyen a szegények felszabadítására és támogatására, oly módon hogy teljesen beépülhessenek a tár-

sadalomba, hogy egyenlő emberekké válhassanak.” (Evangélii Gaudium 187)

„Senki sem mondhatja, hogy távol tartja magát a szegényektől, mivel saját hivatása leköti. Senki sem mentesül a szegényekkel és a társadalmi igazságossággal való törődés feladata alól. Bízom a keresztényekben, és kérlek benneteket, hogy közösségileg keressetek új utakat...” (EG 201)

„Az Egyház szociális tanításának manapság még jobban fel kell tárulnia nemzetközi tekintetben... Ez minden keresztény ember életére vonatkozik: vonatkozik életvitelünkre, valamint döntéseinkre is, amelyeket tulajdonunk és javaink használata tekintetében hozunk. - Nem hagyhatjuk figyelmen kívül az éhezők, a hajléktalanok, a ki-látástalanságban élő emberek mérhetetlen tömegét. Ha ezekről nem veszünk tudomást, hasonlítunk a dúsgazdag emberhez, aki nem adott a szegény Lázárnak, aki ajtaja előtt feküdt (vö. Lk 26,19-31)” (SRS 42.)

Boldog mondások Gyökössy Endre gondolataiból:

- BOLDOGOK, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.
- BOLDOGOK, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.
- BOLDOGOK, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert öröms lesz az életük.
- BOLDOGOK, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.
- BOLDOGOK, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.
- BOLDOGOK, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.
- BOLDOGOK, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.
- BOLDOGOK, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.
- BOLDOGOK, akik mentség ke-

resése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek és örömmel indulnak útjukra.

- BOLDOGOK, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.

- BOLDOGOK, akik nem veszik túl komolyan önmagukat, mert környezetük megbecsüli őket.

- BOLDOGOK, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

- BOLDOGOK, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

- BOLDOGOK, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

- BOLDOGOK, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

-BOLDOGOK, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

-BOLDOGOK, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Böjte Csaba írása a tízparancsolatról:

Isten parancsolatai nem gúzsba kötnek, hanem az élet szabadságára és örömére vezetnek.

I. parancsolat: *Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!* Boldog az az ember, aki egyedül a leghatalmasabb Úrnak, a világ teremőjének szolgál, akit megszólíthat, társának, barátjának tarthat, és vele élheti a minden napjait.

II. parancsolat: *Isten nevét hiába ne vedd!* Boldog az az ember, aki Isten nevét szeretettel és tisztelettel veszi szájára, aki csendesen, nyugodtan meg tudja oldani a maga gondjait, feladatait, aki ura önmagának, háborgó érzelmeinek és szavainak.

III. parancsolat: *Az Úr napját szenteld meg!* Boldog az az ember, aki a hét egy napján – Jézus Krisztus feltámadásának emlékére - ez a nap a vasárnap – megáll, az Ég felé fordítja szemét, a hét százhatvannyolc órájából legalább egyen a nagycsaládjával, az egyházközségével, a közösségével a szentmisén imádkozik, erőt merít, hogy ne kizsigerelve, kimerülve, hanem derűsen,

feltöltődve folytassa munkáját.

IV. parancsolat: *Atyádat és anyádat tiszteld!* Boldog az az ember, aki szereti és tiszteli apját és anyját, mint ahogy a bimbó szereti a megtartó, tápláló gyökeret, mint ahogy a folyó szereti a forrást, mint ahogy a madár szereti a fészket, mert hatalmas nyugalom, béke, öröm és fény születik meg benne.

V. parancsolat: *Ne ölj!* Boldog az az ember, aki tiszteli az életet, bármilyen formában jelenik is meg.

VI. parancsolat: *Ne paráználkodj!* Boldog, aki Isten gyönyörű ajándékaként éli meg hitvesével a testi szerelmet.

VII. parancsolat: *Ne lopj!* Bol-

dog az az ember, aki más tulajdonát tiszteletben tartja, aki a rábízott anyagi javaknak nem szolgálja, hanem bölcs őrzője, gyarapítója, továbbajándékozója.

VIII. parancsolat: *Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy!* Boldog az az ember, akinek igaz, vigasztaló, áldó szavaiból, tetteiből bizalom, élet fakad.

IX. parancsolat: *Felebarátod házastársát ne kívánd!* Boldog az az ember, aki csak az után vágyakozik, ami az övé, mert a hűség biztonságot, bizalmat és teljességet ad.

X. parancsolat: *Mások tulajdonát ne kívánd!* Boldog az az ember, aki megelégszik azzal, ami az övé, és a munkát, a becsületes fáradozást az élet értékének tekinti.

Uram ! Nem csodákért és látomásokért fohászkodom, csak erőt kérek a Hétköznaphoz.

Taníts meg a kis lépések művészetére !

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában időben rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat!

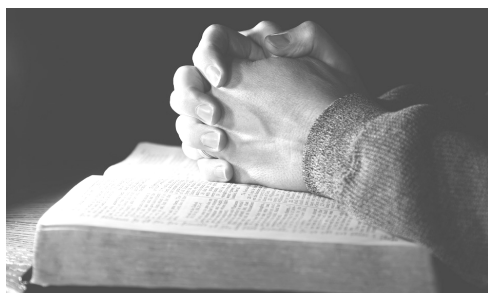
Segíts a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjének elsőrangú vagy csupán másodrangú fontossága megítéléséhez!

Erőt kérek a fegyelmezettséghez és a mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömöket és magaslatoikat!

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben minden simán kell, hogy menjen. Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!

Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.

Kérlek, Uram segíts, hogy tudjak várni!

Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a barátságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen szavakkal vagy szavak nélkül egy kis jószágot közvetíthessek!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől!

Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt amire szükségem van!

Uram! Taníts meg a kis lépések művészetére! Ámen!

A csoda

Az alábbi eset megtörtént.
Egy kislány bement a szobájá-

ba és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy lekváros üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket és gondosan számolni kezdte.

Háromszor is megszámolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisorsant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment, amelynek ajtaja fölött a nagy vörös Indián Törzsfőnök képe volt látható. Türelmesen várt a patikusra, hogy szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva. Tess - így hívták a kislányt - megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

- És te mit szeretnél? - kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. - Éppen a testvéremmel beszélek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam - tette hozzá a patikus, mint aki választ sem vár a kérdésére. - Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled -

mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. - Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.

- Tessék? - fordult hozzá a patikus.

- A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?

- Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni - felelte a patikus, kissé megenyhült tónusban.

- Figyelj, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Ha nem lenne elég, kipótolom. Csak mondd meg mibe kerül.

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jólöltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

- Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?

- Azt nem tudom - válaszolt Tess könnyes szemmel - csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet.

- Mennyi pénzed van? - kérdezte a chicagói férfi.

- Egy dollár és tizenegy cent - felelte Tess alig hallhatóan - Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell.

- Nahát, milyen csodálatos véletlen! - mosolygott a férfi - Egy dollár és tizenegy cent - éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára.

-Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt:

- Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

A jólöltözött férfi Dr. Carlton Armstrong volt, sebészorvos, aki az idegsebészetre specializálódott. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, amire Andrew ismét otthon volt, épen, egészségesen. Anya és Apa boldogan beszéltek arról az esemény-láncolatról, ami idáig vezetett.

- Ez a műtét egy igazi csoda volt - suttogta Anya - vajon mennyibe került volna?

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe. No és egy gyermek töretlen hitébe. Egy csoda nem a természet törvényeitől függ, hanem magasabb törvények működésétől.

A családon belüli gyermekbántalmazás gyógyítása és megelőzése

"Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok!"

(1 Pét. 5:7)

Mielőtt a felkérést kaptam volna, a témában megjelent első írásaim tetejére azt az ígét írtam: „...hátha tesz valamit értünk az Úr...” (1Sámuel 14:6), és tett! Sokat foglalkoztam a témával, de nem én választottam! Ő választott engem; mégpedig úgy, hogy gyakran olyan gyermekek és felnőttek kértek tőlem segítséget, akik ilyen értelemben érintettek voltak. Így sodródtam bele ebbe az örvénybe, amelyben csak úgy maradhattam a felszínen, hogy tudtam, ha Isten velem kicsoda ellenem? Kegyetlenül nehéz téma, amit csak kegyelemből lehet megérteni, feldolgozni és másoknak is átadni azt a kis tudást, amit így módon birtokba vehettem.

Az első napot bemutatkozással kezdtük. A következő kérdésekre kellett válaszolni: Ki vagyok? Honnan érkeztem? Miért jöttem? Milyen reménységgel? Milyen félel-

mekkel? Mit várok ettől a továbbképzéstől? Magam is bemutatkoztam és felvázoltam az elkövetkező négy nap programját.

Nagy figyelemmel és ugyanakkor megrökönyödéssel dolgozták fel az információkat. Definiáltuk a bántalmazás fogalmát és típusait, kiemeltük a bántalmazás mögött álló másodlagos tüneteket (*depresszió, szexuális diszfunkció és mania, kényszeres rendellenességek, testi panaszok, alacsony önbecsülés és viszonyulási stílus*).

Kielemeztük a bántalmazás mögött álló igazi problémát (*a megszakadt kapcsolatok, a magány, a depresszió, a promiszkuitás, a táplálkozási rendellenesség és a félelmetes harag*).

Beszéltünk a szexuális zaklatás szakaszairól (*meghittség és tikosság, testi érintés mely helyesnek tűnik, a szexuális zaklatás maga, a hallgatás, a szexuális bántalmazás fenntartása fenyegetés és/vagy kiváltságok által*), és arról is, hogy ki lehet a bántalmazó? **BÁRKI!** Három tematikus film segítségével próbáltam szemléltetni, megérteni a száraz elméletet.

Célom volt megláttatni az áldozat működésének pszichodinamikáját, az elszigetelődését, a „NINCS EMBEREM” tragédiáját.

Megvizsgáltuk az anyák és más szemlélők hozzáállását és ennek okait, a bántalmazó működésének pszichodinamikáját, a kommunikációban rejlő csapdákat, az elhamarkodott vádaskodás veszélyeit, és a helyes, törvényes keretek között való döntéshozatal fortélyait.

Igyekeztem minden képzési napot úgy lezárni, hogy senkiben ne maradjon kétség és fájdalom, reggelente pedig úgy indítottam, hogy az előző nap fájdalmas túske maradványait kihúztuk az ön-reflexiók gyakorlat során.

Csodálatos és elszánt embereket bíztak rám. Még azok is, akik az első nap reggelén azt mondták, hogy azért jöttek, mert muszáj, mert küldték, vagy azért, mert kell a kreditpont, vagy egyszerűen csak azért, mert kíváncsiak, mit is lehet mondani ebben a kényes témában. Jó volt látni a fejlődésüket. A továbbképzés elején elfáradtak, meggyötrődtek, felháborodtak és kevésnek érezték magukat, mint jövődöbéli segítők. Viszont pont ezek az érzések elindítottak mindenkiben egy belső munkát és már a második nap végén elkezdtek kitekinteni a félelmeik mögül. Egyre erősebbek lettek lélekben és

szellemben. A harmadik alkalomra már egy másik látásmóddal érkeztek. Gyönyörködve néztem az átgyúrt lelkületű, témánkban megújult értelmű, félelmeiktől távolodó, rászorult gyermekek megsegítésére elszánt embereket.

Mit tudunk tenni?- hangzott el a kérdés. A negyedik napon egy motivációs filmet néztünk, amely ha jómagam válaszai nem lettek volna elegendők, konkretizálta a teendőket: Légy elszánt, érdeklődj őszintén, fontos a fokozatosság, tappintat, őszinte részvétel, türelem, légy hű magadhoz, látasd meg velük mások tragédiáját- így lesz a bántalmazottból segítő, adj nekik hitet és reménységet, nyitsd meg előttük a világot, légy egy kis fény az életükben, tanítsd őket világítani! És nem utolsó sorban, légy Isten használható csatornája! Ne akard nélküle elvégezni ezt a nehéz munkát! Tekints Jézusra, mint megváltóra, mesteredre!

Ezúton is kívánok Nektek jó munkát, áldott napokat és köszönöm, hogy taníthattalak Benneteket! Megbízóimnak pedig megköszönöm a bizalmat!

Droprevenció-bűnmegelőzés

- gondolatok a módszertani képzés kapcsán -

Amikor ezeket a szavakat meghalljuk, vagy olvassuk, képzeletünkben élénk tárulnak narkós fiatalok megrendítő képei vagy éppen neveletlen, rossz útra tévedt bandák példátlan tettei. Szorongás, félelem vagy düh lesz úrrá rajtunk, s hogy leküzdjük ezeket a kellemetlen érzéseket, mélyet lélegzünk, és arra gondolunk, hogy ez végül is bennünket nem érint, legalább is „ilyen szinten” nem. Az elemi háritás után azonban feltámad a lelkiismeret szava: Mit is jelent, az hogy „ilyen szinten”?

Lehet, hogy már előbb tudunk tenni valamit, amikor még nem kell szakértővé válni, és „csak” a diákkal kell foglalkozni, s amikor már az „ügyeivel” is meggyűlik a bajunk, akkor már picit elkéstünk a megelőzéssel? Hol kezdődik a prevenció, mikor és mit kell valójában tennünk?

Ilyen és hasonló érzésekkel és kérdésekkel érkezett a 60 résztvevő a képzésre, melynek legfőbb célja az volt, hogy új aspektusokat mutasson be, válaszokat adjon, és a hétköznapiakban is jól használható módszertani segítséget nyújtson. Közös gondolkodással megállapítottuk, a kialakuló problémák hátterében leginkább érzelmi deficittel, önbizalomhiánnyal és önértékelési gondokkal együtt járó problémák, döntésképtelenség és a felelősségvállalás hiánya állnak. Nincsenek, vagy nem divatosak az értékálló normák, nincsenek célok, s még sokszor a felnőttekben sem tudatosul, hogy a függőség olyan betegség, ami nem gyógyítható, „csak” tartós tünetmentesség érhető el, illetve az alkoholfogyasztás sokkal nagyobb mértékben van jelen, és összességében jóval nagyobb kárt okoz, mint bármely más szerhasználat.

Tehát mindannyiunkat érint, és elemi érdekünk a megelőzés! Ennek már a családban el kellene kezdődnie, de legtöbbször eredője és nem megoldása a család a gondoknak. Így jutottunk el oda, hogy szükség van az iskolai családi életre nevelésre (CSÉN), mint preventív eszközre, mely segíti a fiatalokat abban, hogy az általuk alapított családokban nagyobb eséllyel nőjenek fel egészséges lelkű gyermekek. Számunkra a droprevenció a CSÉN munkának elválaszthatatlan része. Képzésünk egyfajta nézőpontváltást hozott: az élmény- és drámapedagógia tárházából merített módszertani eszközök, valamint a pedagógusok pozitív attitűdje együttesen sokkal hatékonyabb, és messze túlmutat pusztán ismeretanyag átadásánál és meggyőzésnél, esetleg elrettentésnél.

A résztvevők maguk átélhették a játékok adta élményt: a nyitottságot, őszinteséget és elfogadást. A saját célok megfogalmazása, kitűzése pedig mindezekhez a belső motivációt, a saját boldogulásba vetett hitet adja a diákoknak.

Ugyanakkor a diákok melletti ún. „segítői tanári jelenlét” megfogalmazása kiemelt jelentőséggel bírt az önbizalom és önértékelés megerősödésében. Megerősítette az óvodapedagógusokat és tanítókat is, hogy az ő „alapozó” munkájuk, személyes jelenlétük és attitűdjük kiemelt fontosságú a droprevenció területén is.

Dr. Rézné Vítus Csilla

Életünk a család! Nonprofit Közhasznú Kft.